

מחריד - ידויו של קלפן אשר כל חייו נהרסו כחוצאה מהתמכרותו לקלפי

אני עבד נרצע

לא היתה לי ברירה. נתפסתי ונשלחתי ל' חודש מאסר במעטרה. שם לא שיחקו קלפים, אבל נפגשתי עם הרבה קורבנות של מישחקי הקלפים: קופאים, גובים ופקידים שונים. את כולם פגשתי אחרי השיחרור במועדוני-הקלפים. אחד מהם, המכונה 'צ'בלה', נסע אוהלו ב' קולברג, ישן שם, משחק יום ולילה — השד יודע מאיפה הוא משיג כסף. שני משחק בקלוב נוגה משחק גבוה — 30'20'10 לירות למכה. גם כן לא יודע מגיין הוא משיג כסף.

יש עוד טיפוס אחד, משחק בקלפים ימים ולילות — למרות שהוא עובד במשרד חשיב מאוד, במשרה נמיכה אבל אחראית, כשומר לילה. בכל ראשון לחודש הוא מביא את משכורתו לועד הקלוב ומשלם אותה כמיפרעה על חשבון המישחקים של החודש. אבל מכיון שהוא תמיד נמצא בהפסדים, הוא נזקק לעבודה נוספת. הוא עובד בחנות מכולת משמונה עד 11 בבוקר, כמחלק מיצרכים לבתים. ניסף לזה הוא גם עובד אחרי הצהרים כמנקה במועדון הקלפים הקבוע שלו.

אינני יודע מתי אדם זה ישן. עד כדי כך ירד, שהוא מתפאר שלקח הלוואה של 1500 לירות מקופת-התגמולים והפסיד אותה ב' משך שלושה ימים. הוא בן 42, רחוק, צנום, חולני, עובד זה 11 שנה באותו מוסד ולא ייחכן שאיתו מקום-עבודה אינו יודע על מעשיו.

★ ★ ★ אנשים אבודים

נה עוד טיפוס: גבראל. בחור מ' ייחן, בעל השכלה, אגב, אומרים עליו שהוא נוצרי, היה בקיבוץ, מתגורר זה 12 שנה בקולברג. הוא שחקן מיקצועי, יש משחק מטעם בעלי-הבית. בעיקר פוקר ו' צ'יט: מזה הוא מתקיים. במקצועו הוא טייח סוג א'.

נחום, קלפן קבוע אחר, הוא נכדו של רב מגליצה. היה מכונאי סוג א', עד ש' נתפס לקולברג. הסתובב שם תשע שנים, עד שמתוך רחמנות העסיקו אותו בעבודת-לילה במוזון. הא כבר הסתכסך עם המסטרה בשל גניבת. היה זקוק לכסף כדי לשחק.

לילה היא בעלת הופעה של לידי ואמר רים עליה שעבדה בזמנו אצל ברלה. מספר רים אידות ה' שעשתה שם הון. מסתובבת ברחוב עד שעה אחת — בגילה קצת קשה להשיג לקחות — ובשעה אחת היא באה לקולברג לשחק עד אור הבקר — רמה שתי לירות מאה נקודות. כלומר — לפחות אינה מאה לירות ללילה.

מרים, הונגרית-נוצרית, גם כן חיה מייגע רגילת. משחקת יום ולילה בקלפים, ואם היא נשארת חייבת כסף לבעלי-הבית, הוא מקבל את התמורה בשירותים אישיים.

★ ★ ★ אני שותף דרמאות

אני קבוע בקולברג, ולכן אדבר עליו ובעיקר. המועדון מחולק לשניים: מהד לקת הרמי ומחלקת פוקר. משחקים רמי יותר, כי משחק זה מתחיל בעשר בבוקר ונמשך עד הצות. לפעמים יש גם 'מישחק לילה' — כלומר משחק המתחיל בחצת ונמשך עד שש בבוקר. ואילו פוקר משחקים החצות עד שש בבוקר בלבד. אבל הפוקר, לעומת זאת, מכניס יותר לבעל המועדון. כל סיאנס נקבע לשעתיים ויש שלושה שול' חנית. מכל סיאנס מורידים עשרה אחוז מכל זכיה, אם בסוף הסיאנס לא הגיע הסכום ל25 לירות, משלימים את החסר מתוך הקופה האחרונה שעל השולחן.

עשו חשבון פשוט, שלושה שולחנות — לפעמים גם ארבעה — על שלושה סיאנסים ללילה: 600'500 לירות ללילה. על השולחן זו ממונים האדם מגדל ר' אברהם אגוזי. אלה בעל גברים בני 40 ו50. האח הצעיר הוא בעל משפחה ואילו ה' בכור ערייני. הם מופיעים במועדון בשמונה בערב. בזמן האחרון רואים יותר את מגדל הצעיר, כי אחיו חולה-לב. הם בעלי הבית העיקריים, ומנהלים את העסק זה למעלה מעשרים שנה.

היה להם שותפים קודמים, שפרשו לפני זמן מה. היה שם, למשל, אברשה הגידם

בידו האחת. אברשה זה, עם כל היותו נכה, נחשב לאחד הממחים הגדולים ביותר ב' פוקר.

פעם הזמין אותי להשתתף במשחק פוקר ונתן לי הוראות שכאשר הוא יחלק קלפים לא אחתוך לו. כלומר: אשאיר את ערימת הקלפים כפי שהוא סידר אותה, ולא אערבב אותה לפני המשחק. אותו ערב היה בין השחקנים אחד בעל כסף. והנה, כאילו בפלא, קיבל אותו שחקן פול — קלפים טובים מאוד בפוקר — כבר מן הרגע הי

אומר לכל אלה ההולכים לשם כדי 'לנסות את מזלם' שאינם אלא טיפשים. עמלם לשוא. לא את מזלם הם מנסים, כי המזל אינו חשב כאן. חשובה הידיעה המקצועית. ומי שאינו שחקן מיקצועי ממש — סופו אחד: שיפסיד את כל כספו, את חול' צתו ואת מכנסיו. ולרוב גם את כבודו ואת מעמדו בחברה.

נזדר לקולברג. דיברתי רק על המח' לקה לפוקר. נדבר עתה על מחלקת הרמי. זהו מישחק יותר ארוך ויותר איטי מ'

הם יכולים להיות הגונים, מפורסמים, זונות, סרסורים או סתם אנשים קטנים. כאן, במועדון-הקלפים, כולם שווים בנקודה אחת: הם יוצאים בהפסד. מתוך נסיוני הי' אישי אני יכול לומר, שאין כמעט ספק שהזוכה במשחק — מלבד לווין הזקן — הוא שחקן שנתמנה אתו לילה כשותפו של לווין.

אחת הלקוחות הקבועות של מועדון קלפים מסויים, בו ביקרתי לפעמים, בעלת ת אר דוקטור. היא ובעלה, רופא לפי מק'

כך זה נגמר

במועדון קלפים ממש. תמונה זו מראה את באי מועדון הקלפים מגיעים קלפים מוש' הבוקר. סכומי-הכסף העוברים מיד ליד מגיעים ללירות לילה.

הפוקר והוא גם פחות הזרדי. כאן יש חשיבות רבה לידע של השחקן.

מנהל המחלקה הזאת הוא דויד לווין, בן 70 מריגא, שנכנס כשותף לפני חמש שנים. הא בעצמו ידוע כקלפן מומחה, נמצא בארץ זה 35 שנה ואינו יודע עברית כמי עט. את המשחק הוא מנהל באידיש — אם בכלל צריך לדבר.

אחד הקליינטים הקבועים שלו הוא זבן בחנות לבגדים. מדי ערב הוא מופיע ליד שולחן הרמי ומשאיר שם את 20 הלירות שלו. לרוב הוא נשאר חייב לבעל הבית. תמורת זה הוא מביא לו כותנות חדשות.

★ ★ ★

מועדון בדירת הדוקטור

דרך כלה, כמעט כל השחקנים הם קבועים. אבל מדי פעם, למרות ש' המקום אינו מפורסם כל כך, נכנסים לשם אנשים מכוונים. אלה הם לרוב סוחרים, שכבר עברו במועדונים המוכוונים יותר ושמעו על קולברג. ישנו אחד, בעל חנות רהיטים גדולה; אחר, אדון סם, בעל-נגריה מפורסם; ואחד טריבוש, קבלן שחצי הי' עיר מכירה אותו. במרוצת הזמן נעשו גם הם למבקרים קבועים. המעניין הוא שהם תמיד מתיישרים לשחק עם זונות.

מופיעה גם שולמית הידועה, בעלת בית' בושת בתל-אביב.

צועה, היו מבקרים במקום מדי לילה. לזוג זה היתה צרה נוראה, שבתם אינה בריאה לגמרי, וכך היו מחפשים לשכח את צרתי מיהם ונתפסו למשחק-קלפים. יום אחד נודע לי שהאשה עשתה עיסקה עם בעל המועדון והפסידה אלפיים לירות.

היא החליטה להתנקם בו ומיד פתחה מוע' דון מתחרה לפוקר, בבית הסמוך למועדון. המועדון החדש שכן בדירה פרטית, ובא לשם אותו סוג של אנשים המבקר במועדון הקודם — קלפנים מקצועיים ואנשי העולם התחתון. הם משחקים שם רק בקלפים מסוג מנים.

הקורבן האחרון של דירה זו הוא אריה ריונבאים, סוכן של עץ הזית, שלא זומן גידון לשנתיים מאסר, מכיוון שמעל בכספי החברה בסכום של 10 אלפים לירות. בבית המשפט הסביר כי את הסכום הוא הפסיד בקלפים.

ולו עוד יש מזל. כי לא כל טראגדיית קל' פים מסתיימת בבית-המשפט. אילו היו גלוי' הים מספרים את סודותיהם, מי יודע כמה סיפורים היו מספרים על הגחיות הנפלטת מן הים — גחיות של גברים וגשים העו' בים את שולחן הפוקר כשעולמם הרוס סביבם ואין להם את העוז להביט לעולם בעיניים. הם צועדים בחשיכה אל המים השחורים. הם שיחקו על הקופה — והפי' סידו.

מתי אצעד גם אני בחשיכה אל הגלים?